

Verklaring over Mondiale Top 15 november (16.11.08)

Deze laatste maanden zag men hoe Noord Amerika en Europa geraakt werden door de crisis van de ergste financiële crisissen in hun geschiedenis. De reactie erop was even historisch. Om op regionaal en mondiaal vlak een recessie te vermijden en om de stabiliteit van/en het vertrouwen in de markten te herstellen, hebben de landen van het Noorden een belangrijk programma van regeringstussenkomst, zonder precedent, in gang gestoken waaronder nationalisering van banken en de injectie van massieve steun in de instellingen die door de recessie geraakt zijn. Daarenboven plannen zij de uitwerking van een nieuwe regelgeving voor hun financiële sectoren.

Dit antwoord contrasteert fel met de neoliberale bezuinigingspolitiek die gedurende de laatste dertig jaren door de Wereldbank, het IMF en de ontwikkelde landen gevoerd werd tegenover de ontwikkelingslanden. Hun regeringen werd het opheffen van economische barrières en van de regelgeving voor de financiële markten en de arbeidsmarkt opgedrongen, alsook de privatisering van de overheidsindustrieën, het opheffen van overheidssteun en de vermindering van sociale en economische uitgaven. Op die manier werd de rol van de staat drastisch teruggedroefd.

Zulke politiek van twee maten en twee gewichten is niet alleen onaanvaardbaar maar wijst ook op de alomtegenwoordigheid van de fundamentalisten van het vrije handelsverkeer. De internationale financiële markt, zijn structuur en zijn financiële instellingen konden de omvang van de financiële en economische crisis niet meer de baas. Die financiële markt, zijn architectuur en zijn financiële instellingen moeten volledig herdacht worden.

Naar een werkelijk mondiaal antwoord op een mondiale crisis

De laatste weken zijn de wereldleiders het eens over de fouten in het bestaande systeem en over de dringende nood aan overleg om een belangrijk pakket van voorstellen te bespreken gericht op een hervorming van het mondiaal financieel systeem en van de financiële instellingen.

De G 20 gaan in Washington D.C. op 15 november met discussies beginnen. Het is evident en absoluut noodzakelijk dat men onmiddellijk maatregelen treft om de crisis te counteren; wij beschouwen het als evident dat er voorrang moet gegeven worden aan een antwoord op de schokken die de gewone werknemers en arbeiders treffen naast de gezinnen met een laag inkomen, de gepensioneerden en de andere, zeer kwetsbare sectoren. Toch zijn we zeer ongerust omdat de voorziene bijeenkomsten op een overhaaste manier georganiseerd werden, omdat niet alle betrokkenen er zullen aan deelnemen en omdat die bijeenkomsten bijgevolg niet in staat zullen zijn de nodige veranderingen grondig te behandelen noch de lasten ervan billijk te verdelen. Er bestaat geen snelle mirakeloplossing om het huidige systeem dat instabiliteit en onrust in de hand werkt te verlaten, toch moeten er fundamentele stappen worden genomen om naar een rechtvaardig systeem over te gaan dat duurzaam, betrouwbaar en gunstig zou zijn voor de volkeren in de wereld.

Hoewel de crisis in de landen van het Noorden is ontstaan, zijn het de ontwikkelingslanden die er de zwaarste weerslag van zullen voelen. Het is bij gevolg essentieel dat alle landen hun zeg kunnen doen over het verloop van de wijzigingen aan de internationale financiële architectuur. Geen enkele duurzame en rechtvaardige oplossing tot hervorming van het huidige systeem zal tevoorschijn kunnen komen uit een topbijeenkomst die haastig voorbereid werd en waarvan talrijke landen en civiele organisaties uitgesloten worden. Dergelijke inspanningen zullen alleen maar het publiek vertrouwen ondermijnen en die landen nog meer hun rechten ontzeggen die thans reeds uitkijken naar regionale oplossingen in plaats van naar een sterker, meer samenhangend en rechtvaardig internationaal financieel systeem.

Onze verzoeken - het moment voor een essentiële hervorming

Wij ondergetekenden, vakbonden, sociale bewegingen, NGO's en vertegenwoordigers van de civiele samenleving, steunen een fundamentele en radicale omvorming van het internationaal economisch en financieel systeem. Om dat doel te bereiken steunen wij de belangrijke internationale topontmoeting, samengeroepen door de UNO om de architectuur van het internationaal monetair en financieel bestuur en van de financiële instellingen te hervormen, op voorwaarde dat die top aan wat volgt tegemoet komt:

1. dat hij er alle regeringen ter wereld bij betreft en er aan doet deelnemen,
2. dat hij er de vertegenwoordigers van civiele organisaties, van burgergroeperingen, van sociale bewegingen en alle ontvangende partijen bij betreft,
3. dat hij zich houdt aan het precieze draaiboek voor regionale raadplegingen, meer in het bijzonder voor die sectoren die het hardst door de crisis getroffen zijn,
4. dat hij de basisproblemen en elke instelling nauwgezet aanpakt,
5. dat hij getuigt van openheid door het publiek maken van de voorstellen en van de ontwerpen van besluiten, en op die manier grotendeels anticipeert op hun voorbereiding voor de topbijeenkomst.

Om met de voorbereiding van de mondiale top te beginnen, zal men zich ten volle moeten laten inspireren door de werkteksten van de nieuwe actiegroep van de UNO opgericht ter hervorming van het mondiaal financieel systeem, en door deze van andere UNO instanties en van de aanstaande UNO conferentie over de financiering van ontwikkeling.

Ondertekenaars

Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen; Caroline Copers, algemeen secretaris VLIG (Vlaams Intergewestelijke) ABVV; Eddy Van Lancker, federaal secretaris ABVV; Stefaan Declercq, algemeen secretaris Oxfam Solidariteit; Leen Laenens, voorzitter Oxfam Wereldwinkels (mede-initiatiefneemster van wettelijk initiatief voor instelling Tobintaks); Rik Pinxten, voorzitter Humanistisch Vrijzinnige Vereniging (HVV); Ludo De Brabander, Vrede Vzw; Elke Vandepierre, Coördinator Vzw. Motief; Remi Verwimp, Werkgroep Theologie en Maatschappij; Sarah Hutse, voorzitter Uilekot Herzele; Filip De Bodt, LEEF.

.